

eller, som jeg snarere vil sige, genoptage en egentlig første Behandling af Sagen, saaledes som Ministeren vilde det. Vi have jo for omtrent et Aars Tid siden udførlig udtalt os om disse Punkter og derved haft Lejlighed til at fremsætte de Betragtninger, som laa de forskellige Sider paa Hjerte. Ganske vist have vi faaet nogle ny Medlemmer — ikke særlig mange — men jeg tror, at de ville have lettere ved at orientere sig i Sagen ved at læse Forhandlingerne fra i Fjor end ved nu at høre paa en vidtløftig Gentagelse af dem. Jeg skal derfor ikke indlade mig derpaa.

Derimod ønsker jeg at pointere et Par enkelte Ting. — Ved Revisionen af en Toldlov, særlig af vor Toldlov, er der forekommer det mig, 3 principielle Punkter, om hvilke der i Særdeleshed maa være Spørgsmaal, og som i Virkeligheden altid have rørt Sindene, i alt Fald i meget lang Tid. Det første angaar Frigivelsen af Raaprodukterne ikke blot for Industri og Haandværk, men for alle, der skulle bruge dem, og de ere saare mange. Med Hensyn til dette ikke blot i finansiel Henseende, men ogsaa for Befolkningen vigtige Spørgsmaal har man i Toldkommissionen — baade Flertal og Mindretal — foreslaaet Ophævelse af Kultolden; det berøver Statskassen en aarlig Indtægt af omtrent 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Frigivelsen af Jern og Staal udgør omtrent 800,000 Kr., og desuden er der mange mindre betydelige Nedsættelser for Raa- og Hjalpestoffer. Paa dette Punkt er man altsaa gaaet ret vidt baade i finansiel Henseende og i Hensyntagen til Befolkningens Tarv.

Det andet Spørgsmaal ved en Toldrevision er Luksustolden, og der er man gaaet saa højt op, som det overhovedet lader sig gøre, naar man ikke helt vil forhindre Indførslen af slige Varer, hvad man let kan komme til, naar man sætter urimelige Toldsatser, thi saa kommer Loven til at virke prohibitivt, hvorved Statskassen gaar glip af Fordelene ved en Toldlov. Altsaa ogsaa i den Henseende har Toldkommissionens Flertal strakt sig saare vidt. — Jeg maa i øvrigt sige, at der efter mine Begreber er opstaaet en urimelig Forvirring med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der er Luksus, thi jeg ser, at hvad man andre Steder betragter som Luksus, er det aldrig faldet os ind at betragte som Luksus, og omvendt. — Altsaa paa disse Omraader er der ikke store Vanskeligheder. Man er ganske vist gaaet noget videre, end jeg tror, det er finansielt forsvarligt med Hensyn til Tolden paa

Kaffe, Ris og Stenolie. I det hele maa det vistnok erkendes af alle, at baade Toldkommissionens Flertal og ligeledes det Udvalgsflertal, der afgav Betænkning her i Salen i Fjor, med Hensyn til disse 2 store finansielle Spørgsmaal ere komne alle berettigede Krav overordentlig stærkt i Møde, man har fra dette Tings Side i Virkeligheden vist den allerstørste Beredvillighed til at være imødekomende paa disse Punkter.

Det tredje Spørgsmaal er Beskyttelses-spørgsmaalet, og ogsaa der stiller Sagen sig saaledes, at allerede Toldkommissionens Flertal har været i højeste Grad imødekomende. Det ønskede gennem en Undersøgelse og en indgaaende saglig Behandling af de enkelte Satser virkelig at komme til et Resultat, som man efter sin Overbevisning maatte anse for rigtigt og forsvarligt. Hvis ærede Medlemmer ville gøre sig bekendte med Toldkommissionens Betænkning, vil deraf fremgaa, at Toldkommissionen paa over 70 Steder har foretaget Nedsættelser af Toldsatserne under de nugældende. Det ønsker man fra anden Side altid at overse, man ønsker altid at overse de Skridt, der allerede er gjorte til Imødekommen. Det er altsaa en Mængde, ikke mindre end over 70, Toldpositioner, hvor man er kommen modsatte Anskuelse meget stærkt og alvorlig i Møde. Og af disse over 70 Positioner angaa allermindst 30 Beskyttelsesforhold, hvor man har sagt: Vi finde, at den nuværende Beskyttelse kan taale Indskrænkning, og have derfor foreslaaet en saadan. — Naar nu Situationen er denne, og naar Toldlovsforslaget kommer til at foreligge her, vil jeg dog nok spørge: Var det da ikke saare naturligt, at Landstinget fik Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt det billigede eller ikke billigede Toldkommissionens Flertals Standpunkt? Var det ikke ligefrem et naturligt Krav, om Landstinget, der dog har sendt adskillige af sine Medlemmer til at være Medlemmer af denne Toldkommission, fik Lejlighed til at udtale sig, om det billigede eller ikke billigede den saglige Behandling, der er foretaget fra Flertallets Side? Jeg siger: Er der nogen, der kan bebrejde Landstinget eller dets Udvalg, at det har taget den Stilling dog en Gang at have Lov til at sige sin Mening, om det billiger eller ikke billiger det stillede Forslag? Det forekommer mig derfor at være ganske mærkeligt og ubeføjet, naar den ærede Minister vil udtale en meget stærk Beklagelse over, at Udvalget har stillet sig saa